

عنوان مقاله:

فضای مقدس

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی ایرانی- اسلامی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

افسانه نجاردلشادی - کارشناس ارشد معماری

یوسف عباسی پروین - کارشناس ارشد عمران

خلاصه مقاله:

فضای مقدس فضایی است تعریف شده که وجود آن بستگی به تفسیرشدنش به عنوان فضای مقدس با قابلیت تمیز از سایر فضاها دارد زیرا درارتباطی مستقیم با عوالم موجود درباور انسان باورمند قرار گرفته است فضای مقدس توجه مخاطبش را به صوراشیا و اعمال موجود درخود متمرکز می کند و معنایی متناسب با باورچارا یدرخود بدان می بخشد و مرکزی می شود تا محیط پیرامونش را درارتباط با خود سازماندهی کند و ازراه تاثیر گذاری خود و محیط سازمان داده اش تفکر و نگرش فرد و اجتماع مرتبط با خود را نیز به وسیله تداعی معتقدات نظم بخشد این فضاها درتجلی عنی خود یعنی با عناصر و کالبدی که ارایه میدهند درسطحی پایین تر شمایی ازکیهان را ساخته و با نمادپردازی ها دریک رفت و برگشت معنایی دستورات روایات و سیرتکاملی انسان را به نمایش میگذارد البته هیچ یک ازاین فضاها الزاما دارای بعد مادی و مخاطب عمومی نیستند و امکان حیات درذهن و تخیل صرف را دارند تا درموقعیتی زمانی حتی شخصی ترین مکان ها را مصداق خویش گردانند

کلمات کلیدی:

فضای مقدس، انسان باورمند، محیط سازمان داده، تداعی معتقدات، سیرتکاملی انسان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/202056>

